

EVROPSKI PARLAMENT

2009–2014

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

2010/2273(INI)

25. 5. 2011

MNENJE

Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve

za Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve

o spodbujanju mobilnosti delavcev v Evropski uniji
(2010/2273(INI))

Pripravljalnica mnenja: Vilija Blinkevičiūtė

PA_NonLeg

POBUDE

Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve poziva Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve kot pristojni odbor, da v svoj predlog resolucije vključi naslednje pobude:

- ob upoštevanju člena 151 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju Direktive Sveta 91/533/EGS z dne 14. oktobra 1991 o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje¹,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 13. aprila 2011 z naslovom Akt o enotnem trgu – dvanajst vzvodov za oživitev rasti in okrepitev zaupanja „Sodelovanje za novo rast“ (KOM(2011)0206), ki vključuje mobilnost delavcev kot enega od dvanajstih ključnih elementov,
 - ob upoštevanju odstavka I(g) Evropskega pakta o priseljevanju in azilu², ki ga je sprejel Evropski svet, v katerem poziva države članice, naj z ambicioznimi ukrepi spodbujajo usklajeno integracijo zakonitih priseljencev, vključno s posebnimi ukrepi za spodbujanje učenja jezikov in dostopa do zaposlovanja,
- A. ker je treba mobilnost delavcev v EU spodbujati po vsej EU, kjerkoli obstaja potreba po zaposlovanju,
- B. ker lahko delavci v EU naletijo na težave in izzive pri iskanju zaposlitve v državi gostiteljici,
1. odločno poziva države članice in Komisijo, naj okrepijo politiko EU na področju boja proti posredni in neposredni diskriminaciji (pri čemer se posebna pozornost nameni boju proti diskriminaciji zaradi etničnih razlogov), izkoriščanju delavcev migrantov v Evropski uniji in zlorabi njihovih pravic zaradi nezadostnega znanja jezikov in poznavanja veljavnih zakonov na področju zaposlovanja v državi članici gostiteljici;
 2. meni, da bi morali biti delavci migranti sposobni komunicirati v enem od uradnih jezikov države članice gostiteljice, da bi se lahko integrirali in zagotovili optimalno produktivnost na delu, ter ugotavlja, da bi morale države članice imeti pravico, da določijo potrebno raven poznavanja jezika za določena strokovna in tehnična delovna mesta; zato meni, da bi morali biti za delavce migrante na voljo brezplačni tečaji za učenje jezika države članice gostiteljice; obžaluje pa, da politike nekaterih držav članic pogojujejo dostop delavcev EU do storitev socialne varnosti in socialnih storitev z znanjem jezika države članice gostiteljice;
 3. poziva Komisijo in države članice, naj se borijo proti ksenofobiji do delavcev z zagotavljanjem poti vključevanja in obveščanja ter naj spodbujajo razumevanje, kulturno raznolikost in spoštovanje v državah članicah, ki gostijo delavce migrante;

¹ UL L 288, 18.10.1991, str. 32.

² Dok. Sveta 13440/08.

4. poziva Komisijo, naj zagotovi, da države članice izvajajo Direktivo 2004/38/ES brez kakršnekoli diskriminacije, tudi zaradi spolne usmerjenosti; opozarja Komisijo na predhodne pozive k zagotovitvi prostega gibanja za vse državljane EU in njihove družine, vključno z registriranimi partnerstvi in porokami, ne glede na spolno usmerjenost;
5. poziva države članice, naj v celoti izvajajo Direktivo 96/71/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 1996 o napotitvi delavcev na delo v okviru opravljanja storitev¹ in pozdravlja prihodnjo pobudo za izboljšanje in okrepitev njenega prenosa, izvajanja in izvrševanja, ki jo je napovedala Komisija;
6. meni, da je mogoče mobilnost učinkovito pospeševati samo z bistvenimi izboljšanimi solidarnosti in deljene odgovornosti na strani držav članic in z oblikovanjem jasnega regulativnega okvira, ki ureja zakonito preseljevanje;
7. poudarja, da je lahko mobilnost delavcev zelo uporabno sredstvo za povečanje konkurenčnosti malih in srednjih podjetij, ki predstavljajo 67,1 % delovnih mest v EU;
8. poziva Komisijo in države članice, naj državljanom EU dejavno predstavljajo priložnosti prostega pretoka delavcev in prednosti evropskega trga dela;
9. poudarja, da je eden od glavnih dosežkov Evropske unije oblikovanje območja brez notranjih meja, na katerem se lahko prosto gibajo in delajo državljani EU in tretjih držav;
10. poziva države članice, naj pregledajo svoje določbe o prehodnih obdobjih za dostop do svojih trgov dela, ki lahko dolgoročno negativno vplivajo na temeljne vrednote in pravice iz pogodb EU, kot so svoboda gibanja, nediskriminacija, solidarnost in enake pravice; zato pozdravlja nedavno odločitev nekaterih držav članic, da v celoti odprejo svoj trg dela nekaterim državam članicam, ki so v EU vstopile leta 2004, obžaluje pa, da druge države članice z nedavnimi zakonodajnimi predlogi kršijo pravice delavcev iz držav članic, ki so v EU vstopile leta 2004 in 2007; poziva Komisijo, naj preuči, ali takšne politike kršijo zakonodajo EU;
11. poziva države članice, naj zagotovijo ustrezen prenos in izvajanje Direktive 2004/38/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o pravici državljanov Unije in njihovih družinskih članov, da se prosto gibljejo in prebivajo na ozemlju držav članic², da bi tako okrepile in poenostavile pravico do prostega gibanja in bivanja vseh državljanov Unije in njihovih družinskih članov; poziva Komisijo, naj pozorno spremlja izvajanje te direktive;
12. poudarja, da delovne omejitve predstavljajo oviro za delovanje notranjega trga in da gospodarska kriza kaže na potrebo po spodbujanju prostega gibanja delavcev, ki se samo uravnava, zagotavlja prilagodljivost in zmanjšuje delo na črno in naravno stopnjo brezposelnosti;
13. ponovno poudarja, da morajo države članice, da bi se izognile neskladjem na področju notranjega trga EU, z namenom zaposlovanja dati prednost državljanom Unije, lahko pa

¹ UL L 18, 21.01.97, str. 1.

² UL L 158, 30.04.2004, str. 77.

dajo prednost državljanom tretjih držav, ki se prijavijo na visokokvalificirana delovna mesta, kot je določeno v Direktivi Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav zaradi zaposlitve za visokokvalificirane delavce¹; poudarja, da je pomembno zavrniti zahteve za modro karto EU v sektorjih trga dela, za katere je dostop državljanov iz drugih držav članic omejen na podlagi mednarodnih dogovorov;

14. ugotavlja, da morajo spodbujanje mobilnosti delavcev na podlagi evropske zakonodaje dopolnjevati pravne določbe EU, ki kot orodja za zmanjšanje neenakosti med delavci v EU zagotavljajo poštene delovne pogoje in enako obravnavo delavcev migrantov ter učinkovite sankcije, pravna sredstva in odškodnine v primerih kršitve pravic delavcev; priznava, da je treba v takšnih okoliščinah zagotoviti ustrezno raven podpore za čezmejne delavce;
15. poudarja, da je mogoče pravice delavcev izvajati samo, če priseljenc v EU opravlja zakonito plačano dejavnost v državi članici gostiteljici;
16. meni, da je mobilnost delovne sile v Evropski uniji bistvena za oživitev gospodarstva in izpolnitev ciljev strategije Evropa 2020; zato poziva tiste države članice, ki še vedno ohranjajo omejitve na trgu dela za romunske in bolgarske državljane, naj jih odpravijo do konca leta 2011, v skladu z rokom, določenim v pristopni pogodbi;
17. poziva k tesnejšemu in učinkovitejšemu sodelovanju med pristojnimi nacionalnimi organi pri preverjanju skladnosti delovnih pogojev z nacionalno in evropsko zakonodajo; poudarja, da mora biti v primeru kršitev zagotovljena medsebojna pomoč in izmenjava informacij med državami članicami; poziva Komisijo, naj nadzoruje ta proces;
18. odločno poziva države članice, naj okrepijo izvajanje Direktive 91/533/EGS o obveznosti delodajalca, da zaposlene obvesti o pogojih, ki se nanašajo na pogodbo o zaposlitvi ali delovno razmerje, pa tudi vseh ustreznih določb o njihovem zaposlitvenem statusu v državi članici gostiteljici;
19. ugotavlja, da delavcem migrantom v EU morda niso poznane njihove pravice v zvezi s socialnimi, izobraževalnimi in zdravstvenimi storitvami v državi gostiteljici, zato poziva države članice in Komisijo, naj okrepijo zagotavljanje informacij o pravicah, priložnostih in orodjih za svobodno gibanje mobilnih delavcev, njihovih družin in tistih, ki se za to zanimajo, tako v širšem obsegu kot tudi individualno;
20. poziva Komisijo, naj okrepi sedanji pravni okvir za priznavanje diplom in poklicnih kvalifikacij;
21. poziva Komisijo, naj uporabi mrežo EURES in druge evropske instrumente, ki ponujajo svetovanje in podporo pri iskanju in zaposlovanju, da bi zagotovila bolj dostopne in pregledne informacije, povezane s pravicami družinskih članov delavcev migrantov, zlasti kar zadeva njihovo pravico do dela, njihove socialne pravice in pravice njihovih otrok do izobraževanja v državi članici gostiteljici;

¹ UL L 155, 18.06.2009, str. 17.

22. poudarja, da je za večjo mobilnost delavcev potrebna aktivna udeležba socialnih partnerjev, zlasti sindikatov, da bi zadevnim delavcem, zlasti tistim na začasnem delu v tujini, zagotovili ustrezne in zadostne informacije, podporo in zaščito v zvezi z njihovimi socialnimi in delavskimi pravicami;
23. odločno poziva države članice, naj strožje nadzirajo delo agencij za zaposlovanje ter se borijo proti zlorabi delavcev migrantov v EU, da bi zagotovile spoštovanje njihovih pravic;
24. poziva Komisijo, naj revidira Uredbo Sveta (ES) št. 1612/68 z dne 15. oktobra 1968 o prostem gibanju delavcev v Skupnosti¹, da bi upoštevala predloge Evropskega parlamenta v tej resoluciji;
25. poziva k boljšemu sodelovanju med EU, državami članicami in tretjimi državami pri razvoju uspešnih, poštenih in preglednih politik priseljevanja v EU in politik preseljevanja znotraj EU za delavce tretjih držav, ki temeljijo na solidarnosti s tretjimi državami ter na potrebah trga dela v EU v kontekstu sedanjih demografskih izzivov in obetov za nadaljnji gospodarski razvoj;
26. ugotavlja, da lahko državljani EU, ki delajo v drugi državi članici, po različnih časovnih obdobjih izgubijo pravico do glasovanja na nacionalnih volitvah; meni, da bi morala Komisija preučiti razmere v državah članicah in da je treba spodbujati osveščenost glede pravice do kandidiranja na volitvah in do glasovanja na lokalnih in evropskih volitvah;
27. meni, da morajo države članice zagotoviti, da otroci delavcev migrantov v EU zaradi izbire delovnih možnosti njihovih staršev ne bodo imeli težav zaradi svoje nacionalne pripadnosti ali državljanstva, ter da je treba posebne potrebe otrok delavcev migrantov ustrezno preučiti in se odzvati z učinkovitimi ukrepi.

¹ UL L 257, 19.10.1968, str. 2.

IZID KONČNEGA GLASOVANJA V ODBORU

Datum sprejetja	25.5.2011
Izid končnega glasovanja	+: 40 -: 4 0: 3
Poslanci, navzoči pri končnem glasovanju	Jan Philipp Albrecht, Alexander Alvaro, Roberta Angelilli, Vilija Blinkevičiūtė, Mario Borghezio, Emine Bozkurt, Simon Busuttil, Philip Claeys, Carlos Coelho, Cornelia Ernst, Tanja Fajon, Hélène Flautre, Kinga Gál, Kinga Göncz, Nathalie Griesbeck, Sylvie Guillaume, Anna Hedh, Salvatore Iacolino, Sophia in 't Veld, Lívia Járóka, Teresa Jiménez-Becerril Barrio, Timothy Kirkhope, Juan Fernando López Aguilar, Baroness Sarah Ludford, Monica Luisa Macovei, Véronique Mathieu, Louis Michel, Claude Moraes, Jan Mulder, Antigoni Papadopulu (Antigoni Papadopoulou), Georgios Papanikolaou (Georgios Papanikolaou), Carmen Romero López, Csaba Sógor, Rui Tavares, Wim van de Camp, Daniël van der Stoep, Axel Voss, Manfred Weber, Tatjana Ždanoka
Namestniki, navzoči pri končnem glasovanju	Mara Bizzotto, Monika Hohlmeier, Franziska Keller, Marian-Jean Marinescu, Marija Nedelčeva (Mariya Nedelcheva), Hubert Pirker, Marie-Christine Vergiat
Namestniki (člen 187(2)), navzoči pri končnem glasovanju	Knut Fleckenstein